

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА УКРАЇНОЗНАВСТВА ТА ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ
КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ

**МОВНІ ДИСЦИПЛІНИ
В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ
СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ**

Матеріали
Всеукраїнської дистанційної науково-практичної конференції
з міжнародною участю

13–14 листопада 2014 року

Харків
«Тім Пабліш Груп»
2014

Мовні дисципліни в контексті розвитку сучасної вищої школи: [матеріали Всеукраїнської дистанційної науково-практичної конференції з міжнародною участю] (13–14 листопада 2014 року, Харків). – Х. : Тім Пабліш Груп, 2014. – 384 с.

Відповідальні за випуск Є. І. Світлична, Л А. Торяник

Стиль та орфографія авторів збережені.

За зміст матеріалів несуть відповідальність автори.

sentence 1. The phonemic transcription for the phrase “an image of a” is:
/ə'nɪ'mɪ'dʒɪ'veɪ/

The need to focus on this aspect of pronunciation is key. Otherwise, pronunciation is only covered at syllable and / or word level rather than sentence level.

The ultimate aim of pronunciation activities should be comprehensibility rather than perfect annunciation of individual words. Stilted, staccato-like utterances may appear to the teacher to be the sign of good spoken English, but, in truth, to native speakers, this kind of delivery sounds unnatural and forced. Equally, giving little or no time to the supra-segmental aspects of pronunciation often results in students producing unintelligible or poor utterances, which can result in the listener failing to understand the real meaning of the message.

It is the teacher’s role to integrate pronunciation into lessons regularly, so their students become familiar and comfortable with this element of English language learning. Using a wide variety of approaches and activities (look online for inspiration and resources) can help to motivate and build learners’ confidence, thereby resulting in a genuine desire to improve their pronunciation so that it is intelligible. One last thing: a student’s accent is not important when learning English, but being understood is.

LITERATURE

1. **Cruttenden, A.**, Ed. (2001) Gimson's Introduction to the Pronunciation of English. London: Arnold. 6th edition.
2. **Dalton, C.** and B. Seidlhofer (1994) Pronunciation. Oxford: Oxford University Press.
3. **Goodman, J.C.** and H.C. Nusbaum (Eds) (1994) The Development of Speech Perception: The Transition from Speech Sounds to Spoken Words. Cambridge, Mass: MIT Press.
4. **Kenworthy, J.** (1987) Teaching English Pronunciation. Harlow: Longman.

Ирина Вовк, Елена Гордиенко, Алла Неруш
*Запорожский государственный
медицинский университет (Запорожье, Украина)*

УПОТРЕБЛЕНИЕ ОБСТОЯТЕЛЬСТВА В АНГЛИЙСКОЙ ПРОЗЕ МЕДИЦИНЫ

Научный стиль – функциональный стиль речи литературного языка, которому присущ ряд особенностей: предварительное обдумывание высказывания, монологический характер, строгий отбор языковых средств, тяготение к нормированной речи. Стиль научных работ определяется их

содержанием и целями научного сообщения: по возможности точно и полно объяснить факты, показать причинно-следственные связи между явлениями, выявить закономерности развития и т.д.

Для синтаксиса научного стиля характерна тенденция к сложным построениям, что способствует передаче сложной системы научных понятий, установлению отношений между причиной и следствием, доказательствами и выводами. Как правило, предложения научного стиля сложные, повествовательные, распространенные, достаточно большие по объему. В научных текстах распространены разные типы сложных предложений, в основном – сложноподчиненные с использованием составных подчинительных союзов. Если же предложение не сложное, то в нем, как правило, используются однородные члены предложения и обобщающие слова при них. В тексте используются вводные слова и предложения, которые подчеркивают логичность текста. Важную роль в раскрытии логической структуры целого играет деление текста на абзацы.

Каждый член предложения имеет свою особенную роль в предложении научной прозы. В данной работе мы попытаемся рассмотреть английское обстоятельство.

Обстоятельство характеризует действие, состояние или качество лица или предмета. Другими словами, этот член предложения дает нам информацию о том, как и при каких обстоятельствах совершается какое-то действие или наблюдается определенное состояние. Обстоятельство может быть выражено в английской языке наречием, предложным инфинитивом, предложным герундием, существительным с предлогом, прилагательным или причастием, которые водятся союзными словами, а также придаточным предложением. Рассмотрим следующий пример научного медицинского текста:

Approximately one third of patients with coronary artery disease do not have traditional risk factors. New evidence shows that systemic markers of inflammation are a strong predictor of cardiovascular events, **adding independently to traditional risk factors**. Inflammation **systemically or locally** within an atherosclerotic plaque is believed to play a major role **in the initiation and progression of CAD**. Cardiovascular events may **most commonly** arise from sites of «nonsignificant» stenosis. **Currently**, it is known that local and systemic inflammatory processes play an important role **in the genesis and development of atherosclerotic lesions and in the pathophysiology of acute coronary syndromes**.

В этом отрывке текста мы встречаем обстоятельства образа действия, места и времени, выраженные наречиями, предложными существительными, причастным оборотом. Рассмотрим следующий ряд примеров, отметив обстоятельства, встречающиеся в них:

Initial therapy consisted of a long-acting calcium channel blocker; **however**, to achieve goal blood pressure, an angiotensin converting enzyme inhibitor, a beta blocker or a diuretic was added in 41 percent, 28 percent and 22 percent of the patients, **respectively**.

It is thought that **usually** – 50 to 70 per cent of the time – mother-to-infant transmission occurs **around the time of delivery**, which would imply that administering the drug **during labor and delivery** and **subsequently** to the infant should be the most efficient way to diminish transmission.

Обстоятельство может начинать предложение, заканчивать его и даже разбивать группу сказуемого. Если в предложении два или больше обстоятельств, то размещаются они следующим образом: 1) обстоятельство образа действия; 2) места; 3) времени. Например:

Hospitalizations for congestive heart failure are increasing **dramatically in the United States**.

Blood pressure, like any physiological variable, is **normally distributed in the population**.

Для усиления логической связи между предложениями употребляются такие специальные устойчивые выражения, как *to sum up*, as we have seen, so far we have been considering. Той же цели служат и наречия *finally*, again, thus, in conclusion и др. Например:

Thus, a total of 31 patients with non-gastric lymphoma and 61 matched controls were evaluated.

Furthermore, the stomach unlike the intestine is not **functionally** a lymphoid organ.

Therefore, the finding of an increased risk is not due **solely** to an abnormal immune response in patients with lymphoma before the disease is diagnosed.

Consequently, the ACE inhibitors may exert some of their effect **by blocking bradykinin inactivation**.

Таким образом, можно сделать следующие выводы:

Обстоятельство как второстепенный член предложения, обозначающий признак действия, является обязательной и неотъемлемой частью английского предложения, даже несмотря на тенденцию к преобладанию именных структур в научной прозе.

Таким образом, научный текст невозможен без точности и полноты изложения, и этому помогают многочисленные обстоятельства времени, места, сопутствующих обстоятельств, цели, образа действия, условия и др.

Галина Волкова, Олексій Пашко

Запорізький державний медичний університет (Запоріжжя, Україна)

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ВМІНЬ ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ СТУДЕНТІВ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ В КУРСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

В умовах формування ринкових відносин у нашій державі, за яких спостерігається налагодження нових міжнародних зв'язків України та здійснюється широкий обмін спеціалістами, володіння іноземною мовою (ІМ) стало однією з найважливіших потреб, що безпосередньо впливають на професійну діяльність фахівців. У цьому контексті значення ІМ, як засобу професійного спілкування студентів – майбутніх спеціалістів, набуло надзвичайної вагомості в системі освіти нашої країни. Це вимагає нового підходу до організації навчання ІМ у немовних вищих закладах освіти (ВЗО) з метою розвитку мовленнєвої активності та вмінь практичного використання ІМ у професійних цілях, творчого мислення, пізнавальних процесів як невід'ємних ознак майбутніх спеціалістів. Фахівці в галузі медицини та фармації не є винятком.

Необхідно зазначити, що чинні програми навчання з ІМ для немовних спеціальностей ВЗО наголошують на володінні студентами ІМ з метою практичного її використання у процесі майбутньої професійної та наукової діяльності. У випускників ВЗО, які спеціалізуються в галузі медицини та фармації, виникає потреба в професійному іншомовному спілкуванні в різних ситуаціях, пов'язаних із участю в міжнародних конференціях і переговорах із представниками зарубіжних фармацевтичних фірм та закладах охорони здоров'я, стажуванням чи професійною діяльністю за кордоном. Метою такого спілкування є встановлення контакту, налагодження взаєморозуміння, переконання співрозмовника, що здійснюється у формі бесіди.

Особливості професійного спілкування фармацевтів як іноземною, так і рідною мовами, на відміну від інших спеціальностей, полягають у: